

Interview met Maarten Muntinga

De jeugd van Maarten Muntinga

De interviews met ereleden, leden van verdienste en winnaars van de Paul Niemanprijs in het lustrumboek '135 jaar Zeilvereniging Het Y' smaakten naar meer. In deze serie over de 'bakens' voor onze vereniging – De boeienlijn – is de beurt aan Maarten Muntinga, in 2014 laureaat van de Paul Niemanprijs – hij kreeg hem voor zijn jarenlange werk om het jeugdzeilen weer op poten te krijgen ... en te houden. Vandaar 'de jeugd van Maarten Muntinga'. Benieuwd naar de andere bakens van de vereniging? Op de website (onder vereniging en 'eregalerij') vindt u ze allemaal – met links naar alle al gemaakte interviews.

We treffen elkaar op het terras in Durgerdam; niet zo vreemd, Maarten woont een paar huizen verderop op de dijk. Ondertussen gaat de bedrijvigheid op de haven gewoon door: Ruud is aan het werk met een luik, Rik helpt een passant in een moeilijke ligplaats, Jan komt langs met een nieuw lid, dat kennis komt maken met het bestuur...

70 jaar scheepsgeschiedenis

Maartens huidige boot, een Pionier 830 (een Van de Stadt ontwerp) ligt bij het Y, net voorbij de pont. Met opgetrokken steekzwaard steekt die maar 50 cm, dan kan je op het wad overal varen. Afgelopen zomer nog naar Ameland over de ondiepe wantijen. Je kan er zelfs mee naar Noordpolderzijl, heerlijk rustig, de meesten kunnen daar helemaal niet komen... "Ik heb altijd al boten gehad, van een zeilkano op Loosdrecht toen ik 9 was, naar een 12-voetsjol, Vaurien, DEB 33, overnaadse volksboot (nog gebouwd door Piet Bouhuis in Durgerdam), een 43 voet Dallimore classic, gaffelkotter, trimaran, Hilyard 43, Pionier 9 tot aan deze Pionier: die kan ik ook prima alleen zeilen. Dan heb je meteen 70 jaar scheepsgeschiedenis van me, alleen na een wereldreis van 4 jaar heb ik een jaar lang géén boot gehad. Mijn ouders hadden al een Pampus, dus met die paplepel ben ik echt wel gevoerd. De 12-voetsjol was met mijn broers, dan kon ik lekker gaan zeilen op de Eem als ik spijbelde. En op de middelbare school had ik al een map met tips en artikelen voor het maken van een wereldreis.

Wereldreis

Vanaf 1975 maakten mijn vrouw en ik 4 jaar een wereldreis op de DEB 33 Grote Cirkel, een uitstekend ontwerp van Sparkman & Stevens. Ik was 29 – dan ben je nog fit – en we voeren op papieren kaarten, met astronavigatie en een sleeplog. Meer was er niet nog. Op die DEB had je ook geen dieptemeter nodig: de boot stak 1 meter, met een scharnierend zwaard in de kiel – dat kwam vanzelf wel naar boven. We voeren toen eerst naar Portugal, de Middellandse Zee in, naar Griekenland en toen weer naar de Canarische eilanden. We hebben de motor nog moeten vervangen op Malta. We bleven overal eigenlijk liever langer, dus een 'om de wereldreis' is het niet geworden: via de Galapagos, de Marquesas en Tahiti naar Papua Nieuw Guinea, later naar Indonesië en we zijn geëindigd in Singapore. Daarvandaan hebben we de boot op een vrachtschip terug naar

Maarten met dochter Sophia.

Nederland gezet. Ondertussen werd onze eerste dochter geboren op Ibiza, die was drie toen we weer thuis kwamen. Onderweg hadden we trouwens maar 2 zware stormen in al die 4 jaar; niet dat dat niet onaangenaam was natuurlijk...". De boot hield zich geweldig, nooit een golf in de kuip.

Watersport

Toen Maarten weer in Nederland was ging hij bij zijn vader werken bij Uitgeverij Hollandia: watersportboeken. Daar heeft hij nog 'De horizon zeilde mee' van solozeiler Herman

Jansen uitgegeven. In 1983 begon hij zijn eigen uitgeverij met de 'Rainbowpockets': goedkope uitgaven van goede boeken; daar was zeker een markt voor in de jaren 80 – veel meer mensen gingen in die tijd studeren, maar werden vervolgens werkloos of hadden slecht betaalde banen. Maarten gaf graag de betere literatuur en non-fictie uit – ook van vrouwelijke auteurs, die toen opkwamen.

"Water is voor mij vooral een sport; ik was als jongen heel slecht in balspelen en zeilen kon ik wel. Op mijn 18e was ik nog 3e bij de NK 12-voetsjollen, daar was ik best goed in. Met de volksboot heb ik ook nog wel wedstrijden gevaren, maar dat werd al snel te duur: om met kajuitjachten wedstrijd te

"en zeilen kon ik wel"

varen moet je een hoop investeren. Ik ben wel altijd blijven varen overigens, afgewisseld door een jaar of tien motorracen, toen ik zeilen wat saai begon te vinden. Gentleman's racen, dat wel. Toen ik een keer teveel was gevallen ben ik trouwens weer fijn gaan zeilen. De trimaran, een Kraken 33, was natuurlijk de best zeilende boot van allemaal. Later was de overstap van gemiddeld 12 knopen naar 5 met een goed zeilende Pionier wel groot. Ik heb ook altijd veel aan mijn boten veranderd, meestal werd het tuig vergroot. Zo heb ik op de Pionier nu ookeen groter grootzeil gezet."

Durgerdam

"Ik kwam in 2001 in Durgerdam wonen, en ben meteen lid geworden van beide verenigingen. Bij de WSV moest ik eerst nog wachten, die hebben maximaal 200 leden.

Wat leuk is van Het Y is het meeste door leden wordt gedaan, van de ereleden Jaap en Ton tot aan de jonge Twirres, Abels en Sannes. Bovendien hebben we een actieve havenmeester, heel belangrijk. Ook voor passanten; zeg nou zelf: het is toch veel leuker om een echte havenmeester tegen te komen, dan in te moeten loggen op een suffe website of bij een automaat te betalen!"

Jeugdzeilen

"Bij het Y was Charles Boucher coördinator van het jeugdzeilen. Er waren toen 6 of 7 Lasers. Dat was een enthousiast clubje. Charles ging weg, en ik kwam binnen na de opvolger van Charles. Die vertrok op een gegeven moment uit de vereniging omdat zijn werk voor het jeugdzeilen indertijd door het bestuur vooral als 'bonusjagen' werd gezien. Toen lag het jeugdzeilen op zijn gat. Gelukkig is de sfeer nu anders, en worden mensen die wat doen wél geapprecieerd. Ook onmin met het bestuur

komt gelukkig niet of nauwelijks voor. Hoe dan ook, toen ik het later overnam konden we de boel weer helemaal opbouwen. Bij dat clubje zaten Vera, Twirre, David, Abel, Tabo én mijn twee dochters: daar werd fantastisch gezeild; de meesten zijn nu seniorlid van het Y geworden, ook mijn dochter Zaza. Na tien jaar heb ik het overgedragen aan Michel. Toen kreeg ik ook die Paul Niemanprijs."

"De filosofie van het jeugdzeilen zie ik vooral als eerst veel plezier maken in de Optimisten en dan langzaam verder werken naar strakker zeilen: van veel wedstrijdjes – met echte starts – leer je het meest. Onze aanpak was vooral strak: goed leren zeilen met de lasers, duidelijke instructies, niet zomaar rondtoeren; dingen als: nooit je boot verlaten, zwemvesten, veiligheid ook. Bij de WSV De Doordrijvers, vlakbij aan het Kinselmeer, wordt veel wedstrijd gevaren met lasers. Het zou mooi zijn als de jeugdliden daar ook wedstrijden gaan varen na bij ons begonnen te zijn. De Doordrijvers staan er voor open. Nu raak je ze kwijt – er is een te groot gat tussen de lasers en de J22 bijvoorbeeld. Al zijn het er maar een paar, samenwerking zou leuk zijn." "Na in totaal een jaar of tien droeg ik het stokje over, toen kwam er een samenwerking met een commerciële zeilschool en instructeurs van buiten; dat liep niet lekker. Gelukkig vinden we nu wel weer genoeg vrijwilligers. Er wordt ook goed geïnvesteerd en voor de boten gezorgd. Dat is wel anders geweest. Ze liggen nu netjes in een rek, en alles werkt. Ook de vloten in de baai doen het goed. Dat de lasers en de pico's steeds meer gebruikt worden vind ik mooi."

Vereniging

"Ik heb niet veel wensen; het bestuur staat open voor de leden, de sfeer is goed, er kan veel, er zijn heel veel vrijwilligers, veel leuke passanten ook. Ik zeil met de Pionier geen dagtochten: dan is het gewoon heel leuk om een paar uur een Laser van de vereniging te mogen zeilen, en steeds meer mensen vinden dat ook. Dus houden zo! Inmiddels ben ik zelf trouwens spontaan een 30+ zeilgroepje begonnen: mijn kinderen zeilen wel (2 zijn er al lid van Het Y), maar hun aanhang moet het nog leren... Met Esmée en Sophia, mijn jongste dochters, geven we les op de zaterdagmiddag. Ik vaar zelf in een sloepje rond. Dat is leuk, iets nieuws toevoegen... de deelnemers moeten maar lid worden van het Y en ook iets doen voor de club, af en toe."

Interview: Bob van der Winden
Windroos
Marken